

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 30. októbra 2012 v trestnej veci obvineného **Ing. D. H. pre zločin sexuálneho násillia** podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 2T 262/2009, o dovolaní, ktoré podal generálny prokurátor Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. októbra 2011, sp. zn. 23 To 77/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 28. januára 2011, sp. zn. 2T 262/2009, obvinený Ing. D. H. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.) v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 11. októbra 2008 asi o 4.30 hod. v B. v izbe hotela D. vykonal orálny styk s A. P., o ktorom vedel, že nemá ešte osemnásť rokov veku, a to tak, že tomuto počas spánku vyzliekol spodnú bielizeň, hladil tohto po hrudi a držal mu pohlavný úd, ktorý sa; keď sa A. P. zobudil a zistil, čo Ing. D. H. robí, z izby rýchlo odišiel.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 200 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 a § 36 písm. j/ Tr. zák., trest odňatia slobody na sedem rokov, na výkon ktorého tohto podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe odvolania obvineného vec prerokoval ako súd odvolací Krajský súd v Trenčíne, ktorý rozsudkom zo 4. októbra 2011, sp. zn. 23To 77/2011, podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 285 písm. b/ Tr. por. obvineného oslobodil spod obžaloby (prokurátorky Okresnej prokuratúry v Prievidzi z 15. decembra 2009, sp. zn. 2Pv 974/08) pre skutok už uvedený právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.).

Generálny prokurátor 20. februára 2012 podal dovolanie proti uvedenému rozsudku krajského súdu na základe dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.; domáhal sa ním, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.), § 321 ods. 1 písm. d/ a § 285 písm. b/ Tr. por. v prospech obvineného, ďalej aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok odvolacieho súdu zo 4. októbra 2011 a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trenčíne vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Dovolateľ oponoval názoru krajského súdu, že totiž obvinený nezneužil stav bezbrannosti poškodeného, lebo tento vôbec nenastal; podľa názoru krajského súdu poškodený nebol závažne omámený pozitívom alkoholickým nápojom a nebol ani v hlbokom spánku.

Obvinený zastúpený obhajcom navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 375 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.) v lehote a spôsobom predpísaným (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že sú splnené podmienky dovolania (§ 372, § 373 ods. 2 Tr. por.), pričom jeho obsah zodpovedá ustanoveniu § 374 Tr. por.; dovolací súd však neakceptoval uplatnený dôvod dovolania, a preto rozhodol vo veci na neverejnom zasadnutí.

Dovolateľ základ dovolania videl v tom, že napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Toto ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/

Tr. por. zároveň určuje, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd neskúma a nemení.

Je možné konštatovať, že v rozhodovanej veci bol skutkový stav zistený dostatočne a správne. Okresný súd predmetný skutok právne posúdil ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. (s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. – že čin bol spáchaný na chránenej osobe, konkrétne na dieťati, lebo podľa § 127 ods. 1 Tr. zák. týmto sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov). Krajský súd nemal pochybnosti o správnosti a dostatočnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa, ale rozhodol, že týmto činom neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu, že totiž obvinený nezneužil bezbrannosť iného na vykonanie orálneho styku, inak povedané, že poškodený nebol v stave bezbrannosti.

Dovolací súd tento záver odvolacieho súdu akceptuje.

Za stav bezbrannosti je možné považovať situáciu, ak poškodený nie je schopný prejaviť svoju vôľu, resp. nie je schopný klásť odpor proti konaniu páchatel'a. Ide najmä o stavy bezvedomia, mdloby, choroby, ovplyvnenia alkoholickými nápojmi či omamnými látkami, resp. spútanie, fyzická neschopnosť brániť sa, nepochopenie významu konania páchatel'a pre duševnú poruchu a pod.; za stav bezbrannosti je možné považovať aj hlboký spánok.

Okresný súd vo svojom rozsudku sa nezaoberal touto otázkou, len vzhľadom na uznanie obvineného za vinného zo spáchania deliktu je možné vyvodit', že považoval stav poškodeného za bezbrannosť.

Krajský súd však správne dospel k záveru, že poškodený nebol zásadne ovplyvnený požitými alkoholickými nápojmi a nebol v stave hlbokého spánku.

Najvyšší súd prijíma tento výsledok, pričom poznamenáva, že poškodený zaspal v miestnosti oblečený len do spodnej bielizne. Obvinený mu aktívne stiahol len spodnú časť oblečenie a začal intímny kontakt, na čo sa poškodený hneď zobudil a opustil miestnosť, pričom ani z jeho ďalšieho konania nevyplýva prípadne ovplyvnenie alkoholom. Zásadným

však je, že podľa času a charakteru reakcií poškodeného nie je možné rezultovať, že tento v dobe inkriminovaného konania obvineného by bol v stave bezbrannosti vyvolanej hlbokým spánkom.

Najvyšší súd teda konštatuje, že neboli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto dovolanie generálneho prokurátora podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd na margo poznamenáva, že dovolanie založené na ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. má účel riešiť zásadné právne otázky, teda či zistený skutok bol právne kvalifikovaný legálne, resp. či preukázané konanie páchatel'a naplňa (nenaplňa) všetky znaky skutkovej podstaty daného deliktu. Pod tento dôvod dovolania nie je reálne podradiť nesúhlas s právnym hodnotením jednotlivých dôkazov (či ich súhrnu), ak súdy ich hodnotili logicky a v súlade s právom, rešpektujúc ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Takto logicky a právne zodpovedajúco rozhodol v predmetnej trestnej veci aj Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, a preto dovolanie podané na základe § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je reálne akceptovať.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová